

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 55287-09-11 מדינת ישראל נ' כהן (עציר)

מספר בקשה: 1

לפני

כב' השופטת אורית אפעל-גבאי

המבקש

זלמן כהן (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד גלי גלעד

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד שלומית בן יצחק

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

המשיב הואשם בכתב אישום המייחס לו שלוש עבירות של מעשים מגוניים בקטינים שטרם מלאו להם 16 שנים שלא בהסכמתם החופשית, לפי סעיפים 348(ב) (ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)1(א)1(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977) (להלן: חוק העונשין), ועבירה של הדחה בחקירה בדרך של איומים, לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין.

על פי האמור בכתב האישום, המשיב ביצע מעשים מגונים בשלושה קטינים שהתגוררו בשכונת מגוריו, נחלאות.

ביחס לקטינה ד', ילידת 4/2003, היה המשיב שותף בביצוע מעשים מגונים על ידי אחר (בנימין סך, להלן: סך) בביתו של האחר, בשנת 2009. המשיב נכח באותו בית וצפה באחר בעת שהלה הורה ל-ד'

ולילדים אחרים לשכב עירומים ולפשק את רגליהם, שוב ושוב, וביצע בהם מעשים מגונים.

ביחס ל-י', יליד 9/2001, במהלך שנת 2010, הורה המשיב ל-י' ולאחיו להגיע לביתו. המשיב התפשט והתהלך עירום בבית והורה ל-י' לפשוט את בגדיו. י' עשה כן לאחר שהמשיב סטר לו. המשיב הורה ל-י' לגעת באיבר מינו של המשיב, ו-י' עשה כן. לאחר מכן צבט המשיב את איבר מינו של י' במשך כחצי דקה. י' ניסה להימלט מביתו של המשיב, אך המשיב תפס אותו והורה לו לשכב על מיטה, כשפניו כלפי מטה. י' שכב כך דקות ארוכות, ולאחר מכן המשיב שיחרר אותו. במועד אחר הגיע י' לביתו של בן ציון פרי-משלנו (להלן: פרי-משלנו), שם שהו גם המשיב ואחרים. במקום היו ילדים נוספים, והמשיב והאחרים הורו להם להסתדר בזוגות. י' הלך עם ילדה נוספת בשם שר'. המשיב אמר לשני הילדים להתפשט ולגעת זה באיבר מינה של זו, ולשכב זה לצד זו, שאם לא כן יכה אותם. השניים עשו כדבריו, והוא צילם אותם. לאחר מכן איים המשיב באקדח צעצוע שהיה בידו על השניים שלא יספרו על כך, שאם לא כן יהרוג אותם, שכן ילדים שסיפרו נהרגו.

אשר ל-ש', ילידת 5/2002, במועד כלשהו בשנת 2010 הגיעה לבית המשיב עם חברתה. המשיב הורה לה להיכנס לחדר האמבטיה ולהתפשט ועשה כן בעצמו. הוא דרש ממנה להניח את רגליה משני צידי האמבטיה, הניח מקל בין רגליה, נשען עליו ונגע באיבר מינה, תוך שהוא מכאיב לה ומורה לה לא לזוז. אחר כך הורה לה לגעת באיבר מינו והיא עשתה כן במשך דקה. לאחר מכן הוציא המשיב את ש' מהאמבטיה, הכניס לשם את חברתה, ואחר כך שוב את ש'. המשיב ביקש ממנה לשכב על בטנה ולפשק את רגליה, הניח על גופה מקל, תוך שהוא אוסר עליה לצעוק, ובעת שנשען על המקל גרם לה לשריטה מדממת ברגלה. המשיב אמר ל-ש' ולחברתה כי עליהן להיזהר לבל יראו אותן יוצאות מביתו.

ב"כ המשיב חלקה על קיומן של ראיות לכאורה והעלתה בטיעוניה סתירות ותמיהות רבות ביחס לעדויות הילדים לפני חוקרי הילדים. היא אף הגישה חוות דעת של ד"ר תמר כהן, העוסקת בתחום של פגיעות מיניות בילדים מעל 35 שנים, בישראל ובחו"ל, ואף כיהנה במשך שנים רבות כמנהלת מיט"ל, מרכז ישראלי לטיפול בפגיעות מיניות בילדים. חוות הדעת כוללת ניתוח מפורט של גירסות הילדים והערכה בדבר מהימנות גרסותיהם.

קיבלתי לידי מסמכים רבים מתיק החקירה וכן חומר נוסף מטעם הסנגורית ולאחר עיון בכל אלה נחה דעתי כי הונחה תשתית ראייתית לכאורה לביסוס העבירות המיוחסות למשיב. אזכיר, כי בשלב המעצר עד תום ההליכים בוחן בית המשפט חומר ראיות גולמי אשר טרם עמד במבחן החקירה הנגדית וטרם עומת אל מול ראיות ההגנה. "אשר על כן, בשלב ביניים זה, בוחן בית המשפט את הפוטנציאל הראייתי ההוכחתי הטמון בכל ראיה וראיה, ובמכלול הראיות, ומבקש להעריך האם לאחר עיבודן של הראיות במסגרת ההליך הפלילי, קיים סיכוי סביר שהן יובילו לכך שהנאשם יימצא חייב בדין ויורשע..." (בש"פ 5858/05 אבו עמרה נ' מדינת ישראל, מיום 14.7.05, מפי כב' השופטת ארבל). עוד יש להזכיר, כי במסגרת הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים בית המשפט אינו מבצע "כירורגיה עדינה" של חומר הראיות, אלא "פרוגנוזה ראשונית-לכאורית" של סיכויי ההרשעה בתיק, בהתבסס על חומר הראיות הקיים (בש"פ 696/04 סבייח נ' מדינת ישראל, מיום 11.2.04, מפי כב' השופטת חיות). ואולם, מקום שבית המשפט נתקל ב"סתירות או פירכות הגלויות על פניהן או ... ליקויים בסיסיים בהצגת הדברים ובהגיונם, שיש בהם כדי להפחית באופן מהותי ממשקלם הלכאורי של הראיות..." (בש"פ 322/80 מדינת ישראל נ' יחיעם אוחנה, פ"ד לה)1(359, 362)----(,)) עליו לתת לכך משקל

בהערכת הראיות ולהביא זאת במסגרת שיקוליו בעת בחינת האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.

להלן אבאר עמדתי.

אשר ל-ד', חקירתה הראשונה התקיימה ביום 10.8.11 והתייחסה בעיקר למעשים מגונים שביצעו בה וכן בילדים ובילדות נוספים סך ופרי-משלנו שנגד כל אחד מהם הוגש כתב אישום בנפרד, וכן חשודים אחרים שנגדם לא הוגשו כתבי אישום. רק בשלב מאוד מתקדם של החקירה ציינה ד' שהמשיב היה במקום "אבל הוא רק הסתכל" (בעמ' 15 לחלק השני של ההקלטה). ד' תיארה את המשיב כמי שנראה חרדי, אבל הוא "מחופש" (בעמ' 18 לחלק השני). בחקירתה השניה הזכירה ד' את המשיב כמי שגם אמר לה ולאחרים לפשוט את בגדיהם (בעמ' 14-15). ביום 19.9.11 הוצגה בפני ד' תמונתו של המשיב והיא אמרה שהוא "נראה לי זלמן" והוסיפה, שהיא רואה אותו "המון פעמים" כשהיא הולכת לבני הדודים שלה "והוא נראה ממש חרדי". כאשר התבקשה לספר על ההיכרות שלה עימו, אמרה ד' כי הוא היה אצל סך והיה מסתכל עליה ועל הילדים הנוספים. ד' הסבירה כי היא מזהה את המשיב לפי לבושו (כחרדי) ופניו. מדובר בילדה בת 8 בעת חקירתה, אשר התייחסה למקרים שאירעו בעת שהיתה כבת 5.

אשר ל-י', הבוגר במתלוננים בענייננו, כבן 10 בעת החקירה, בחקירתו הראשונה ביום 11.8.11 התייחס י' למי "שגר בגשר למעלה", אשר אמר לו ולילדה נוספת להתפשט ולגעת באיברי המין האחד של השניה וכן לשכב זה על זו, ואף אמר שיש לו חבורה מיוחדת ומצלמות על הגג שיכולות לראות את כל השכונה ושהוא יכול לשמוע "אם אנחנו אומרים את זה להורים שלנו" (בעמ' 5). כל זאת, "לפני שנה וחצי". י' הוסיף כי בערך לפני חודש הוא הלך לאותו אדם עם שני אחיו, ואז הוא "נגע לי בזה שלי בצביטה" (בעמ' 6), נתן לו – ל-י' – סטירה ותפס אותו ברגלו

כדי למנוע ממנו ללכת, ולאחר מכן אמר לו להתלבש וללכת. הדברים נאמרו מיד בראשית החקירה, ו-י' אמר: "זה כל הסיפור". בהמשך תיאר י' מעשים מגונים נוספים, כולל מעשה סדום, שנעשו בו בביתו של פרי-משלנו על ידי אחרים. בחקירה השניה, ביום 18.8.11, אמר י' מיד בפתח החקירה כי הוא יודע מה שמו של "האיש הזה שגר בגשר למעלה" (בעמ' 1), והוסיף כי "חבר שלי שהיה אצלכם אמר לי שככה קוראים לו" (בעמ' 5). י' תיאר כי היה עם ילדים נוספים בביתו של סץ, וכן כיצד חולקו הילדים והילדות שהיו במקום לזוגות שהופנו לחדרים בבית, והוא היה בן הזוג של שר' ונכנס עימה לחדר, "וזו שהגיע אלינו זה היה זלמן כהן, הוא גר בגשר למעלה" (בעמ' 5). י' הוסיף כי לאחר שהמשיב אמר לו ול-שר' לגעת באיברי המין זה של זו הוא נכנס עם אקדח קטן "עם נרתיק כזה" ואמר להם לא לגלות דבר להורים. אשר לתחושותיו באותה עת, כאשר שר' שכבה מעליו, אמר י' כי לא יכול היה לדבר "...כי הייתי שכוב ככה על הבטן רק הנשימות שלי היו חזקות מזה והוא לא הרשה לנו גם לדבר" (בעמ' 12). י' גם הוסיף שהמשיב צילם אותו ואת שר' והשאיר את המצלמה בחדר גם בעת שיצא החוצה. ואולם, כאשר התבקש י' לתאר את איבר מינה של שר', בו נגע, תיאר אותו כאיבר מין של ילד ואמר שהוא "כמו של כל בן אדם" (בעמ' 13 של החלק השני).

בהמשך החקירה, כאשר נשאל י' על ידי החוקר אודות המשיב סיפר י' כיצד בשיחה עם ילד אחר, חברו, התגלה לו שמו של המשיב, והוסיף שהיה בביתו חודש לפני החקירה. כשהגיע לבית עם שני אחיו, היו שם עוד שני ילדים, שנקב בשמותיהם, "כבר מופשטים" (בעמ' 19 של החלק השני). המשיב הורה לי' להתפשט וכשהלה סירב סטר לו פעמיים לאחר מכן הפיל אותו. בינתיים אמר המשיב לשני הילדים האחרים להתלבש וללכת. אחר כך יצא המשיב לחצי שעה וכשחזר הורה לי' להתלבש וללכת. גם אחיו של י' יצאו. י' לא ציין כלל את נושא הנגיעות באיברי המין שהוזכרו בחקירה הראשונה, ועשה כן רק לאחר שהחוקר הזכיר לו זאת. כאשר תיאר י' כיצד נגע באיבר מינו של המשיב, ציין כי נגע מהר אך

המשיב "התכוון ליותר" (בעמ' 11 לחלק השלישי של ההקלטה), אבל י' לא הסכים, בכוונה (בעמ' 12 לחלק השלישי). לעומת זאת, המשיב צבט את י' באיבר מינו "הרבה זמן ככה, חזק" (בעמ' 13 לחלק השלישי). לאחר מכן תיאר י' את שאר הפרטים שבכתב האישום. י' הוסיף כי כשנגע באיבר מינו של המשיב (אותו כינה "העושה") (הוא "נהיה חזק") (בעמ' 17 לחלק השלישי). כאשר התבקש י' לתאר את ביתו של המשיב לא הזכיר את האפשרות לעלות לקומה השניה וציין כי קיימת בבית מיטה. ואולם, מתוך התיעוד המצולם של חיפוש שנעשה בבית המשיב לאחר שנפתחה החקירה ניתן לראות כי בקומה הראשונה של הדירה אין כלל מיטה וזו מצויה רק בקומה השניה, שבה מצויים חדרי השינה. הקומה הראשונה כוללת מטבח, סלון וחדרי שירותים (לרבות אמבטיה). אציון, כי לא מצאתי בתיק החקירה התייחסות לשאלה האם בשלב כלשהו היתה מיטה בקומה הראשונה בבית המשיב. ביום 18.9.11 נחקר י' ביחס לפגיעות מיניות שנעשו בו על ידי אחרים, ולאחר החקירה זיהה את תמונותיהם של המשיב ושל אדם נוסף.

בחקירתה הראשונה של ש', בת 9 בעת החקירה, ביום 31.7.11 שללה הילדה כל פגיעה מינית בה. בחקירתה השניה מיום 19.9.11 תיארה ש' גיעה מינית מידי של פרי-משלנו, בביתו. רק בחקירה השלישית מיום 20.9.11 הזכירה ש' לראשונה את המשיב. היא תיארה אירוע של פגיעה מינית שנעשתה בה בביתו של סץ, שבהמשכו הובאה על ידי סץ, עם חברתה, ש-ש' נקבה בשמה, לביתו של המשיב. ש' תיארה את ביתו של המשיב באופן התואם את מראה הבית כעולה מהדיסק המתאר את החיפוש שנעשה בו על ידי המשטרה. הילדה ידעה לומר שיש בתוך הבית מדרגות בהן עולים לקומה השניה. ש' תיארה את המעשים האמורים בכתב האישום שאירעו באמבטיה ותיארה כיצד אמר המשיב לה ולחברתה לעלות לקומה השניה, שם היתה מיטה. לדבריה, בקומה השניה היה גם מחשב והמשיב הראה להן סרטי כדורגל. ש' זיהתה בחקירתה את תמונתו של

המשיב, כמו גם תמונתיהם של פרי-משלנו וסץ, ואמרה שזה "זלמן". היא מזהה אותו "לפי הפנים". כשנשאלה בנוגע להיכרותה עימו, אמרה שהוא "גר בשכונה. גם בגלל שהוא פגע בי". אציין, כי גם באשר לאירועים בביתו של פרי-משלנו אותם חשפה ש' בחקירתה הראשונה, סיפרה ש' על מעשים מיניים שנעשו בה באמבטיה, שאז אמר לה פרי-משלנו לשכב באמבטיה והוא ישב עליה. כמו כן, ש' סיפרה שבאותה עת עשה שימוש במקל) כדי להכות את ש' וכדי שתכה את פרי-משלנו).

שלושת קורבנות העבירות האמורות בכתב האישום הם ילדים רכים בשנים שהגדול בהם הוא כבן 10 שנים, המתייחסים בחקירותיהם לאירועים רבים, במועדים שונים בשנים 2006-2010, שבהם היו מעורבים אנשים נוספים, ובהם סץ ופרי-משלנו, שפגעו בהם ובילדים נוספים. שלושת הילדים הזכירו גם את המשיב כמפורט בכתב האישום ואף זיהו את תמונתו. ב"כ המבקשת ציינה כי הפרקליטות נהגה בזהירות יתירה ומתוך עשרות חקירות הילדים שנערכו ושמות של חשודים שעלו, הוגשו כתבי אישום רק נגד שלושה (פרי-משלנו, סץ והמשיב). ב"כ המבקשת הוסיפה, כי ידוע לפרקליטות על חקירות פרטיות שבוצעו בשכונת נחלאות על ידי תושבי השכונה ועל "זיהום" עדויות בשיחות של הילדים בינם לבין עצמם ובינם לבין הוריהם ומבוגרים נוספים בסביבתם. לפיכך נהגה הפרקליטות בזהירות יתירה והגישה כתבי אישום במשורה, רק נגד מי שנמצאו לגביהם עדויות שחוקרי הילדים סברו שמהימנותן ברורה והכוללות גם זיהוי ודאי של הפוגעים. אשר למשיב, חוקרי הילדים סברו שמהימנותם של ד', י' ו-ש' גבוהה ודי בכך בשלב זה לצורך ביסוס ראיות לכאורה.

ב"כ המשיב טענה כי אין לקביעות המהימנות של חוקרי הילדים על מה שיסמכו ומנתה קשיים רבים בהיתכנות גרסות הילדים וביקורת על אופן החקירה, תוך הסתייעות בחוות דעתה של ד"ר תמר כהן, שהוזכרה לעיל.

למקרא תמלילי החקירות בכל הנוגע למשיב, במיוחד באשר ל-י' ו-ש', ניתן לראות באלה כמבססים את האישומים לכאורה. מדובר בתיאורים שלגביהם ניתן הערכות מהימנות גבוהות על ידי חוקרי הילדים, המיומנים בכגון דא. אוסיף, כי תימוכין של ממש לדבריה של ש' ניתן למצוא ב"פרטים המוכמנים" שבדבריה אודות תיאור ביתו של המשיב. המשיב שלל בהודעותיו מכל וכל כי ילדים ביקרו בביתו, ולכן תיאור הדירה מפי ש' מוסיף לדבריה מידה רבה של מהימנות. הוא הדין באשר לדבריו של י' בחקירותיו לגבי תחושותיו בעת ביצוע המעשים המיניים בו. אשר לאקדח שבו נעשה שימוש בעניינו של י' הפנתה ב"כ המבקשת לחיפוש שנעשה במשרדו של המשיב שם נמצאו, בין היתר, אקדח צעצוע, אזיקים, מסכות ואביזרים נוספים שהמשיב טען כי הוא עושה בהם שימוש כמטפל בבני זוג. בקשר לאקדח אמר המשיב כי הוא מחזיק ברובים מפלסטיק "כדי להדגים לזוגות נשואים איך הם רבים" (הודעה מיום 19.9.11, בשורה 203). כמו כן, המשיב אישר כי הוא מטפח את עצי הערבה בשכונה (שם, בשורות 169-170). נתון זה מתיישב עם דבריו של י' בחקירתו מיום 18.8.11 (בעמ' 2 לחלק השלישי) באשר למפגש עם המשיב אגב כך.

ואולם, לצד התרשמות זו ניתן להצביע גם על נקודות חולשה בעדויות, כגון האופן שבו תיאר י' את איבר מינה של הילדה בו נגע; העובדה שאמר כי ישנה מיטה בביתו של המשיב ולא הזכיר את האפשרות לעלות לקומה השניה באמצעות מדרגות פנימיות; תיאור המעשים המיניים שנעשו ב-ש' באמבטיה ומידת היתכנותם; היעדרה של עדות דומה לזו של ש' מפי חברתה לאירוע האמור בכתב האישום; היעדרן של עדויות התומכות בדבריו של י' באשר למעשים שנעשו בו הן בביתו של פרי-משלנו והן בביתו של המשיב, להם היו שותפים ילדים וילדות נוספים, וכדומה. עוד יש להזכיר, כי מדובר בילדים רכים בשנים, שהעדתם נאסרה, אשר מתארים אירועים מורכבים, הן מבחינת תוכנם והן מבחינת

הילדים והמבוגרים המעורבים בהם, אשר התרחשו במועדים שונים בעבר בעת שהיו צעירים עוד יותר.

עוד יש לציין, כי כונני המחשב במחשבו הנייח של המשיב במשרדו נעלמו וכך גם המחשב הנייד שהחזיק המשיב בביתו. בהקשר זה אציין, כי המשיב הכחיש שברשותו היה מחשב נייד (הודעה מיום 22.9.11, בשורות 154-150), ואולם בנו מסר בהודעתו מידע שונה. הבן דיווח על כך שדירת האב נפרצה והמחשב הנייד נגנב. המבקשת מעלה ספק אם מדובר בתלונה מהימנה ומעלה השערה כי המחשב הועלם מביתו של המשיב על מנת למנוע מן המשטרה את הגישה אליו וכך גם כונני המחשב במקום עבודתו של המשיב.

המשיב בהודעותיו שלל מכל וכל מעורבות בביצוע עבירות מין בילד¹⁰ השכונה. לדבריו, מדובר בעלילה שהעלילה עליו גרושתו, אשר כבר ניסתה בעבר לטפול עליו אשמות שווא דומות ללא הצלחה. המשיב אישר כי הוא מכיר את סץ ופרי-משלנו על רקע מגורים משותפים בשכונת נחלאות, אך אמר שמעולם לא היה בביתו של מי מהם ואין לו כל קשר מיוחד עימם. במענה לשאלה כיצד מסרו הילדים הנפגעים את תיאור דירתו, השיב כי הדירות בשכונה דומות ו"יש הרבה דירות שדומות לדירה שלי" (הודעה מיום 22.9.11, בשורה 94).

על יסוד האמור לעיל הגעתי לכלל מסקנה כי המבקשת הציגה תשתיות¹¹ ראייתית לכאורית לאשמתו של המשיב בעבירות האמורות בכתב האישום, אם כי, כאמור, ניתן להצביע גם על קשיים אינהרנטיים בחומר הראיות המתבסס באופן בלעדי על עדויות המתלוננים בפני חוקרי הילדים. איני סבורה כי אותם קשיים עליהם הצבעתי עולים כדי "סתירות או פירכות גלויות" או "ליקויים בסיסיים" בחומר הראיות, ואולם מדובר בנתונים שיש להביאם בחשבון במסגרת מכלול השיקולים בעת קבלת ההחלטה בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

אשר לעילת המעצר, זו קיימת מכוח המעשים שביצע המשיב לכאורה² ואולם, בהינתן הקשיים הראייתיים עליהם עמדתי לעיל, היעדר עבר פלילי והעובדה שהעבירות המיוחסות למשיב בוצעו לכאורה בשנים 2009-2010, סברתי כי יש לבדוק את האפשרות להורות על שחרור לחלופת מעצר מתאימה.

לשם כך מתבקש שרות המבחן לערוך תסקיר מעצר ולהתייחס במסגרתו למידת המסוכנות העולה מן המשיב והיכולת להפיגה באמצעות חלופת מעצר. שרות המבחן יתן דעתו, בין היתר, לחלופה המוצעת על ידי המשיב בישיבת חב"ד ברחוב מורדי הגטאות בבאר שבע, המשמשת לפי הטענה חלופת מעצר מוכרת.

המשך הדיון נקבע לפני ליום 13.12.11 בשעה 13:30.

המשיב יובא ממקום מעצרו במועד האמור.

תסקיר שירות המבחן יוגש לבית המשפט עד ליום 12.12.11.

ניתנה היום, ד' בכסלו תשע"ב, 30 נובמבר 2011, במעמד המבקש ובאת כוחו וב"כ המשיבה.

אורית אפעל גבאי 54678313- /

המזכירות תמציא העתק ההחלטה – וכן העתק פרוטוקול הדיון מיום 24.11.11 – לשירות המבחן למבוגרים.

אורית אפעל גבאי, שופטת

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)